

og som om Landbruget var blevet tilfidesat, brugt og holdt for Nar. Men i Virkeligheden ligger Hovedgrunden til Ulykken i den almindelige Udvikling, og naar Befolkningen ikke er klar over det, vil den blot gaa ny Stuffer i Møde, naar den tror, at Statsmagten skal kunne afhjælpe Kalamitoterne.

Bojien: Dige over for den Tilslutning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gav væsentlige Udtalelser fra min Side, har det mindre Bøgt, at han kritiserede enkelte Punkter i det, jeg fremskillede, og jeg skal heller ikke derfor væle meget derved. Det ærede Medlem mente, at jeg havde begaaet en Fejl i den Beregning, jeg havde opstillet med Hensyn til Fordelingen af de direkte Skatter mellem Landet og Byen, og at jeg ikke havde været opmærksom paa, at en Del af den Bygningsstat for Landets Bedkommende, som jeg havde medregnet til Byrderne for Landbrugere, faldt paa Handelspladserne. Jeg har ikke været ganske opmærksom derpaa; men jeg har ganske sikkert ikke tillagt det en saa stor Bøgt, som det ærede Medlem synes at gøre, idet nemlig det Forholdstal, jeg stillede op og udtrykte saaledes, at Folketallet stod som en til to, medens Forholdet i Fordelingen af de direkte Skatter var en til tre, ikke væsentlig forrykkes, selv med den Ændring, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, idet den var et Spillerum i Favn af min Beregning inden for de samme Røster, som jeg nævnte, saa i det væsentlige staar dette Forholdstal fast som rigtigt, naar der er Spørgsmaal om Fordelingen af den direkte Skattebyrde mellem Land og Bybefolkningen. Den højt ærede Finansminister har imidlertid misforstaaet mine Udtalelser og min Beregning, som om den var opstillet under et andet Synspunkt, nemlig fordelt efter Hensynet til Landbrugerne og til deres Næringsveje. Saaledes har jeg ikke opstillet det, og denne Beregning vilde overhovedet ikke være mulig at gøre; der vilde høre Undersøgelser af mangfoldig Art til, før en saadan Opstilling kunde finde Sted. Jeg har kun søgt at opstille de Tal, som ere let paaviselige; det er nemlig Talforholdene mellem Land og By i deres Helhed, jeg har nævnt, vel vidende, at paa Landet findes der mange Næringsveje, som ikke høre til Landbruget, ligesom mange Landbrugere eje Kjøbstadejendomme og derved komme til at betale en Del af den Beskatning, som hviler paa Kjøbstæderne. Derfor er det Fradrag, som den ærede Minister mente at kunne gøre i den Del af Beskatningen, som efter min Beregning hviler paa Landet, efter min Mening ikke beret-

tiget. Det er jo nemlig indlysende, at den Stat, som f. Eks. hviler paa Tienden, denne kvart Million, maa, i de store Træk taget, regnes med til Beskatningen paa Landbefolkningen, hvorved man meget vel kan have in mente, at mange Tiendejere kunne bo i Kjøbstæderne. Det samme er Tilfældet med den Beskatning, som hviler paa Skodskuld o. s. v. Derfor man vilde foretage saadanne Fradrag, saa maatte tilsvarende Fradrag paa den anden Side af Balancen ogsaa finde Sted, nemlig Fradrag af Stat paa Ejendom, der betales af Landbruget, kont den hviler paa Kjøbstadejendomme, og saa komme i Betragtning. Men det hviler som sagt alt derpaa, at mit Regnestykke ikke er opstillet for Landbruget i Modstæring til andre Næringsveje, men for Landbefolkningen lige over for Bybefolkningen, og fra dette Standpunkt set, tror jeg, at Beregningen holder Stand. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds kom ind paa at omtale Reservecfondets nuværende Stilling og navnlig dets Bestanddele, og den ærede Finansminister har givet en Del Oplysninger desangaaende som Svar til ham. Dette giver mig Anledning til at komme lidt nærmere ind paa Reservecfondets Karakter og nuværende Betydning. Det ligger nær, at den ærede Ministers Udtalelser meget let kunde forstås saaledes, at efter at Kassebeholdningen nu er spist op, saa gælder det om at saa Reservecfondet sammensat af saadanne Effekter, som let kunne realiseres for at Reservecfondet kan gaa samme Vej som Kassebeholdningen. Jeg tvivler ikke om, at dette ikke har været den ærede Ministers Mening, men den Opfattelse ligger saa snublende nær, at jeg straks tillader mig at nedlægge en Indsigelse derimod. Forholdet er nemlig saaledes nu, at Kassebeholdningen ganske vist kan siges at være forsvunden. Der er tilbage nogle faa Millioner Kroner, der ligger paa en Maade som kontante Beholdninger, som Staten vanstelig vil kunne undvære hos enkelte Banker. Der ligger 3 Mill. hos Nationalbanken og 1½ Mill. hos en anden Bank. For øvrigt vil det ses af Anmærkningerne til Finansloven, at Midlerne ere borte. Naar vi nu staa over for det Spørgsmaal, om Reservecfondet kunde komme til at indtage Kassebeholdningens Plads, saa tror jeg, det vil være rigtigt at minde om, at den Rolle vil Reservecfondet ikke kunne komme til at spille, dersom man bliver i Traditionen og erindrer hvorledes Reservecfondet er blevet til fra Begyndelsen af, og hvorledes det endnu i Øjeblikket maa betragtes som væsentlig baandlagt. De Herrer ville erindre, at Reservecfondet hidrører